

[K. B. Andersen.]

barere end flertallets. Professor Svalastoga siger bl. a. — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Mindretallet er ganske klar over, at en udbygning af rammerne om den sociale forskning efter de ovenfor givne retningslinjer i det lange løb næppe vil kunne tilfredsstille de umådelige krav“
og lidt senere siger han:

„Det må således forventes, at der i løbet af nogle få år vil opstå krav . . . om yderligere udbygning.“

Lidt senere i betænkningen siger professoren, at visse af problemerne ikke egner sig til sociologisk institut, hvorfor de må henlægges til et nyt institut under et af universiteterne, eventuelt til to, et i København og et i Århus.

Jeg forstår, at flertallet på denne baggrund har ytret betænkeligheder af økonomisk art ved at gå med til forslaget.

Det ærede medlem hr. Lorentzen foreslog, at man også skulle have et institut, der undersøgte høje skatters indvirkning på folks nervesystem. Jeg finder tanken tiltalende, hvis man i dette institut samtidig kunne undersøge virkningen på folks nervesystem af bevidstheden om de tre milliarder, der unddrages beskatning, hvordan det virker på dem, som betaler skat af hver øre, de tjener.

Else Zeuthen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Lorentzen, at jeg ikke udtalte mig om, hvor store beløb der vil kunne spares ved en rationalisering, men jeg antydede, at efter min mening ville det lønne sig at gå i gang med en undersøgelse på en række områder, og at det nok skulle vise sig, at der kunne spares så store beløb, at dette institut kunne betale sig. Vi behøver f. eks. blot at tænke på det meget vigtige spørgsmål om revalidering af invalider, en optræning af mennesker gennem en uddannelse, så de kan indtage en plads i erhvervslivet, uden at staten straks behøver at skulle under-

støtte dem for resten af livet. Jeg tror, der er en hel række felter, hvor der kan finde besparelser sted, når man først går i gang med de nødvendige undersøgelser.

Jeg har selvfølgelig mærket mig, hvad det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen omtalte, at Politiken forleden dag skrev en leder, som ikke var særlig venlig over for det foreliggende forslag, men jeg har også bemærket, at det ikke er så forfærdelig mange uger siden, at det samme blad havde en leder, der gik i stik modsat retning, og hvor der bl. a. stod — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Kan vi ikke klare os på det hidtidige forskningsniveau? Det sidste må beklageligvis besvares med et nej, uanset de væsentlige bidrag til forståelse af sociale forhold o. s. v.“

Senere hen i samme leder stod der:

„Derfor taler meget for at gå i gang med det sociale forskningsinstitut“,
og artiklen slutter:

„Vi behøver en dybtgående analyse af behov og midler. Det er opgaven for et forskningsinstitut, og kan det løse den opgave rigtigt, vil det være pengene værd og mere til.“

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen vil altså forstå, at det, som det ærede medlem selv sagde, ikke altid er nemt at holde sig til, hvad dagbladene skriver. Men jeg har i hvert fald fæstnet mig meget ved denne leder i Politiken for den 16. august.

Ragnild Andersen: Den højtærede minister mente, at vi fik behov for udvidet hjemmepleje for de ældre og ikke for en udbygning af alderdomshjemmene. Jeg henvender ministerens opmærksomhed på, at jeg ikke talte for flere alderdomshjem, men for flere rentemodtagerboliger eller, som man i dag kalder det, pensionistboliger. Jeg er sikker på, at jeg har ret i, at der er et stort behov for disse, og det vil man også kunne få bekræftet af kommunerne.